

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 13/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. I. H., bytom B., vo veci namietaného porušenia jej práva na spravodlivé súdne konanie rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 19 C 282/96-172 z 15. marca 2004 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 234/04 z 1. februára 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. I. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. decembra 2005 doručená sťažnosť Mgr. I. H. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej práva na spravodlivé súdne konanie rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 19 C 282/96-172 z 15. marca 2004 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 234/04 z 1. februára 2005.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Rozsudkami vyššie uvedených súdov bolo sťažovateľke uložené predmetný byt do 15 dní od právoplatnosti rozsudku vypratať bez pridelenia náhradného bytu a zároveň zaplatiť trovy konania.

Postupom oboch vyššie uvedených súdov bolo sťažovateľke upreté právo na riadny spravodlivý proces, právo vyjadrovať sa ku všetkým prednesom, ktoré vykonali súdom predvolaní svedkovia, keď svedkovia evidentne podávali svedeckú výpoveď k veciam, o ktorej nemali žiadnu vedomosť a sami si vo svedeckých výpovediach protirečili. (...)

Osobitne sťažovateľka poukazuje na to, že pri práve na riadny a spravodlivý proces bolo jej upreté právo na prednes dôkazov, ktoré by umožnili sťažovateľke predniesť dôkazy zrozumiteľným spôsobom, aby to nemalo za dôsledok, že je tu aplikovaná tvrdosť zákona, konkrétne zák. č. 40/1964 Zb. v platnom znení. (...)“

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že:

„1. rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I, Krajského súdu v Bratislave boli sťažovateľke porušené ústavné práva sťažovateľky na riadny a spravodlivý proces,

2. sťažovateľka sa domáha ústavného nálezu, na základe ktorého sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 19 C 282/1996-172 zo dňa 26. 01. 2004 (správne z 15. marca 2004, pozn.) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k.: 8 Co 234/04 zo dňa 01. 02. 2005 tak, že sa žaloba zamieta v celom rozsahu,

3. sťažovateľke sa priznáva nemajetková ujma vo výške, ktorú podľa rozhodovacej praxe sťažovateľke prizná Ústavný súd Slovenskej republiky.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez účasti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v § 20 a v § 49 až 56 zákona o ústavnom súde, pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka požaduje vysloviť porušenie jej práva na spravodlivé súdne konanie, ku ktorému malo okrem iného dôjsť uvedenými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu vydanými ešte v roku 2004 a 2005. Ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 19 C 282/1996 z 15. marca 2004 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 8 Co 234/04 z 1. februára 2005 nadobudol právoplatnosť 21. júna 2005.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že v čase, keď sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súdu, t. j. 16. decembra 2005, už uplynula lehota uvedená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre tento typ konania pred ústavným súdom. Pretože ústavný súd nedodržanie lehoty nemôže odpustiť, o sťažnosti sťažovateľky rozhodol tak, že ju odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2006